

der gør det mest inspirerende at tage en uddannelse, det er der jo heller ingen tvivl om.

Det er jo også den bedste måde til at sikre, at man så rent faktisk uddanner sig til muligheden for at få et job, al den stund muligheden for at få en praktikplads i hvert fald sådan i grove træk også afspejler muligheden for efterfølgende at få et job.

Så lad os løbende følge udviklingen. Lad os i fællesskab naturligvis holde ministeren op på det, ministeren allerede har sagt, nemlig at han vil gøre lige præcis det. Og så lad os da fastholde, at der er skolepraktik, og at der selvfølgelig skal være skolepraktik for dem, det går galt for. Det kan være, fordi man simpelt hen ikke kan finde en praktikplads inden for indgangen, eller fordi der sker et eller andet på den virksomhed, hvor man havde fået en praktikplads. Det kunne f.eks. i disse tider være, at virksomheden gik ned, mens man var i praktik, og i de situationer skal der naturligvis være skolepraktik, for der skal være en praktikplads til alle unge, så alle unge kan få en uddannelse.

Men lad os da gøre alt, hvad vi kan, for, at skolepraktikken ikke er den første løsning, man tyer til, men den absolut sidste, så flest mulige unge mennesker kan få en rigtig praktikplads, som er inspirerende, spændende, ude i det virkelige liv og en reel mulighed for også at få fastansættelse bagefter. Vi kan derfor ikke støtte forslaget.

Kl. 19:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for Det Radikale Venstre, fru Marianne Jelved.

Kl. 19:04

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Tak. Jeg har, som jeg tror de fleste ordførere har, haft møder med forskellige organisationer, som er meget bekymrede over praktikpladssituationen, og i den forbindelse har jeg noteret mig, at der er meget bred enighed om, at skolepraktikken, som vi har kendt den i gamle dage, ikke er en optimal løsning – for at sige det meget mildt.

Jeg synes, det er befriende, at det nu kommer op på bordet, hvor svaghederne i skolepraktikken er herne, og derfor er det også tilfredsstillende, at f.eks. LO arbejder med nogle andre modeller, som skal forbedre den nødløsning, som en skolepraktikordning er. Det er jo også noget af det, SF lægger frem i det her forslag om at finde en forbedret form. Fru Christine Antorini har peget på noget af det, nemlig spørgsmålet

om, hvad det er for produkter, man laver i sin praktikperiode, produkter, som ikke altid har været af en karakter, som de unge har kunnet tage alvorligt og forholde sig alvorligt til.

Jeg noterer også, at ministeren – synes jeg – tager sagen alvorligt, og det vil jeg gerne anerkende. Jeg har også forståelse for, at LO og DA formentlig nu drøfter, hvad de kan bidrage med for at løse sagen og også løse sagen midlertidigt, f.eks. ved en forbedring af skolepraktikordningen.

Men jeg vil godt pege på nogle ting, som jeg ikke rigtig synes har været fremme endnu i debatten. Det er jo bedst at få de unge ud i rigtige praktikpladser i rigtige virksomheder, og der slår det mig, at den offentlige sektor som helhed tager rigtig få, altså relativt få praktikanter, og derfor vil jeg appellere til ministeren om – det kunne være i forbindelse med økonomiforhandlingerne med kommunerne, men det kan også være før – at tage fat både i KL og regionerne, eventuelt etablere et møde, for jeg synes, det er oplagt, at det offentlige i den her situation må se på, hvad der er af relevante arbejdspladser, som de unge udmærket kan komme i praktik i, hvis de kan godkendes som praktiksteder, og det vil mange af dem jo kunne. Det samme gælder selvfølgelig også staten. Så det er en appel til undervisningsministeren om at prøve at se på, hvad den samlede offentlige sektor kan bidrage med, for det er altså for lidt, sådan som det er oplyst for mig, i forhold til det behov, vi har.

Endelig vil jeg gerne understrege, at der skal være en skolepraktikløsning for de unge mennesker, som kommer i bekneb, fordi deres praktikplads ikke længere eksisterer. Det kan være af forskellige grunde, det kan være krisen, der bidrager til, at virksomheder lukker, eller at man må afskedige alle svendene og mesteren står alene tilbage osv., sådan at virksomheden ikke kan opfylde det, som uddannelsesaftalen indeholder, og så skal der selvfølgelig være en løsning for dem.

Derfor er der jo heller ikke lukket totalt for skolepraktikordningen, men en forbedring af ordningen vil også være på sin plads, dog med den advarselslampe tændt, at hver gang vi laver den type nødløsninger, er der en risiko for, at de på et tidspunkt bliver mere almindelige, og derfor skal der være en meget, meget stram styring af anvendelsen af den type pladser, sådan at vi holder fast i, at vekselluddannelsen kræver, at virksomhederne både i den offentlige og i den private sektor påtager sig deres del af ansvaret